

Sancti Matthei

Åter sende han andra tienara flere än the första / och the giordhe them sammaledhes / På thet sista sende han sin son och sadhe / The skonä jw min son / Men när wijngårdsmennena sågbo sonen / sadhe the emellom sigb / Thēne är arffwingen / Kommer / låter oss slå honom i hål / och så så wij hans arffuadeel / och togbo fatt vppå honom / stuffwo honom vth aff wijngårdhen / och slogbo honom i hål / När som nw wijngårdzherren kommer / huad skal han göra åth the wijngårdsmennena? Sadhe the till honom / The oonda wardher han illa förgörandes / och sin wijngårdh wardher han leiande androm wijngårdzmannom / the som giffua honö fruct i rettan tijdh / Thå sadhe Jesus till them / Saffuen i aldrigh låsit i scriftenne? Then stenen som bygninges mennena bort fastadhe / han är bliffuen en huffwudhsteen i hörnet / Aff herrans är thetta giordt / och är vnderlighit för war öghon Thēföre sågber iach idher / ath gudz rike skal taghas i frå idher / och wardha gifuit

Psal. cxvij.

★ thy folke cc.)

Thet är / thet skal taghas judhomē i frå / så ath the icke meer skola kallas gudz enkānelighit folk / vtan hednigana som wedh trona togbo.

✠ faller cc.)

Allt motte stöta sigb på Christo / somlighe til båtring somlighe till förtwarring.

Annat och tiwghonde Capitel.

Himmelriket är lijkt enom konüg / huilkin som giorde bröllop åth sin son / och sende vth sina tienare at the skulle kalla thm som bodhne woro til bröllopet / och the wille icke koma / Åter vthsende han andra tienare seyādes / Sågber them som bodhne åro / sy / iach hafuer till reedt min måltijdh / mina orar och min gödhebofkap åro slactadhe / och all ting är redho / kommer till bröllopet / Men the församadhe thz och gingo bort / thñ ene till sin affwelsgårdh / thñ andre til sin kōpēscap / och somlighe togbo fat vppå hās tienare / hād de them och drāpo thm / När konügen thz hördhe wort han wredh / och sende vth sin häär / och förgiorde the drāpare / och brēde vp theres stadh

Lu. xiiij.

Thå sadhe han till sina tienare / bröllopet är tillreedt / men the som woro bodhne woro ey verdughe / ty går vth på wāghanar och alla the i sinnen faller till bröllopet / Och tienarena gingo vth på wāghanar / och försambladhe alla så möga som the funno bādhe oonda och godha / och bröllops hwset wort fult medh gāster / Thå gick konungen in / ath han skulle see gesterna / och sågh ther en man som war icke clādher i bröllops clādher / och sadhe till honö / Min ven / huru kom tw här in och haffuer icke bröllops clādher? / Och han tijghde / Thå sadhe konügen till tienarena / Binder hans hender och föter / och kaster honö i thet yttersta mörtret / ther skall wara grāt och tånagnislan / ty monge åro kalladhe / och

★ bröllops clādher

Thz är troona / thñ hēne ecke hafuer kan medinga sina gerniga teckias gudhi / Heb. xj.

Thå gingo the phariseer bort och ladhe råd huru (så vthkoradhe. the motte beslā honö medh oordhen / och sende sina lāryungar till honö medh the Herodianer och sadhe / Mestar wij wetom ath tw åst sanferdugh / och i sanningēne lærer tw gudz wāgh / och tw skonar ingen / ty ath tw seer icke effter mēnistiones ansichte / Så sågh oss huru tigh synes / år thet rāt ath man gessuer keysarenom skatt eller ey? När Jesus merkte theres skalkheet / sadhe han / Swi frestē i mich i skrymtare? Låter mich see myntet på skatpeningen / och the singo honö peningē / Och

Mar. xij.
Lu. xx.